

kázni, poněvadž z pojmu stavovského přečinu vyplývá, že se ho může dopustiti jen příslušník stavu«. Ani další důvod uváděný pro stanovisko odvolání, že jest obviněného pokládati za příslušníka stavu po podání žádosti, ale ještě před skutečným provedením zápisu proto, že se prý domáhal nároku na zápis podle § 14 kár. stat. a použil opravného prostředku podle § 13 odst. 2 kár. stat., neobstojí, poněvadž ani v těchto §§, ani jinde v citovaném zákoně neb advokátním řádu není stanovena výjimka ze základního ustanovení § 3 kár. stat., §§ 28 b) a 30 adv. řádu, že za příslušníka stavu lze pokládati jen kandidáta advokacie do seznamu skutečně zapsaného. Obviněný podal žádost o odpomoc, v níž napadl výbor i členy výboru advokátní komory v Brně, dne 15. ledna 1926, tedy v době, kdy nebyl ještě zapsán v listině kandidátů advokacie; proto nezakládá obsah tohoto spisu skutkovou podstatu kárného přečinu. Zprostila ho tudíž kárná rada právem a bylo zamítnouti odvolání zastupce advokátní komory do tohoto zprošťujícího výroku jako neodůvodněné.

### Čís. 108 dis.

**Kárný přečin poškození cti a vážnosti stavu, brojil-li advokát v rekursu malicherným způsobem proti útratám přisouzeným odpůrci.**

(Rozh. ze dne 15. února 1930, Ds I 1/30.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl v neveřejném zasedání, slyšev generálního prokurátora, odvolání obviněného z nálezu kárné rady pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách ze dne 19. září 1929, jímž byl odvolatel uznán vinným kárným přečinem poškození cti a vážnosti stavu.

### Důvody:

V napadeném nálezu neklade se obviněnému za vinu, že podal rekurs proti útratám vůbec, nýbrž se mu vytýká, že způsobem co nejmalichernějším brojil v rekursu proti útratám přisouzeným odpůrci, an pozastavoval minimální položky, brojil na př. proti tomu, že bylo přisouzeno za podání na poštu a porto 4 Kč 30 h místo 4 Kč, za čistopis odporu 2 Kč místo 1 Kč, za prohlédnutí vyrozumění o roku 3 Kč místo 1 Kč, za sepsání návrhu na úpravu útrat 6 Kč místo 5 Kč, a že označil jednotlivé vykonané práce — jako zprávu straně, za kterou bylo s čistopisem a podáním na poštu přisouzeno 4 Kč 50 h — za zbytečné. Mimo to spatřuje kárná rada malichernost rekursu i v tom, že srážka, které se rekurs domáhal, činila celkem 26 Kč 80 h a že skutečně docílené snížení činilo jen 21 Kč, při čemž bylo přisouzeno na útratách rekursu 45 Kč 30 h. Kárné radě jest přisvědčiti v tom, že takto provedený rekurs do útrat druhé straně přisouzených byl i vzhledem k předmětu sporu, i k celkové výši útrat malicherný a advokáta nedůstojný, najmě an do-

sažený jím úspěch nečinil ani polovici útrat rekursu. Jest ovšem správné, že advokát má podle § 9 adv. ř. hájiti zájmy své strany horlivě, věrně a svědomitě a že jest oprávněn přednésti bez obalu vše, co podle zákona pokládá za vhodné v zájmu zastupované strany, a to v každém způsobu, jenž neodporuje jeho plné moci, svědomí a zákonům, ale toto jeho právo jest omezeno nejen zákonem, nýbrž i zřetelem na čest a vážnost stavu, jež chrániti a zachovávatí jest podle § 10 adv. ř. povinností každého advokáta. Lichá jest námitka odvolatelova, že se otázka útrat týká jen hmotných zájmů druhé strany a že nemá co činiti s vážností a ctí advokátního stavu. Odvolatel přehlíží pravou podstatu věci a proto se odkazuje na správný názor, uvedený v napadeném nálezu, že rekurs brojící proti prisouzeným útratám tak malicherným způsobem, jako se stalo v souzeném případě, vzbuzuje dojem, že byl advokátem podán z důvodů sobeckých, za účelem šikány, z nevraživosti nebo z nepřejícnosti, a v tom právě záleží poškozování cti a vážnosti stavu. Skutková podstata kárného přečinu byla tedy prokázána a napadenému nálezu nelze důvodně vytýkati, že jím byla věc nesprávně posouzena po stránce právní. Kárné řízení není neúplné, nebylo-li zjišťováno, že obviněný před podáním rekursu marně vyzval advokáta druhé strany, by mu z prisouzených útrat vrátil 26 Kč 52 h, neboť tato okolnost jest pro posouzení věci nerozhodná. I když tomu bylo tak, jak tvrdil obviněný, bylo přece provedení rekursu malicherné a advokáta nedůstojné. Odvolací soud nemá příčiny uvažovati v souzeném případě i o otázce, není-li kárným jednáním, účtuje-li advokát útraty nad tarif.

#### Čís. 109 dis.

**Kárný trest zastavení výkonu advokacie nelze odložit ani obdobným použitím ustanovení §§ 397 a 401 tr. ř.**

(Rozh. ze dne 15. února 1930, Ds I 3/30.)

K á r n á r a d a pro advokáty a kandidáty advokacie zamítla žádost obviněného o odklad právoplatně mu uloženého trestu zastavení výkonu advokacie na dobu tří měsíců.

#### D ů v o d y:

Žádost postrádá zákonného podkladu. Platný kárný řád pro advokáty a kandidáty advokacie, který je v první řadě směrodatný pro posouzení přípustnosti odkladu trestu, nezná vůbec instituci odkladu kárného trestu a nelze proto žádost opřítí o tento zákon. Avšak ani ustanovení trestního řádu o odkladu trestu nemohou býti podkladem žádosti, neboť není tu zákonných překážek ve smyslu § 397 tr. ř., které by bránily okamžitému výkonu trestu. Ustanovení § 401 tr. ř., které jedná o odkladu trestu na svobodu, předpokládá, že by byl neprodleným výkonem trestu ohrožen výdělek odsouzeného nebo výživa jeho nevinné rodiny, nebo